

वा० रा०

॥ २४५ ॥

पूर्वगवादिदानानिकृत्वा तदन्तरं भूयसीत्वेन त्रिशत्कोटीर्हिरण्यददौ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ अवेक्षमाणा तत्कृतमुपकारं चिंतयन्ती ॥ प्रददौ प्रदातुमिच्छेत्त्यर्थः ॥ ७८ ॥  
आत्मनः कंठाद्वारमवमुच्य दत्तया भर्त्रनुमतये भर्तारमवैक्षत ॥ ७९ ॥ ८० ॥ अथ भर्त्रनुमत्यन्तरं सावायुपुत्राय ददाविति शेषः ॥ ८१ ॥ तत्र हेतुः पौरुषादितेज आदि

त्रिशत्कोटीर्हिरण्यस्य ब्राह्मणेभ्यो ददौ पुनः ॥ नानाभरणवस्त्राणि महार्हाणि च राघवः ॥ ७४ ॥ अर्करश्मिप्रतीकाशांकां च नीमणिविग्र  
हां ॥ सुग्रीवाय स्रजं दिव्यां प्रायच्छन्मनुजाधिपः ॥ ७५ ॥ वैदूर्यमयचित्रे च चंद्ररश्मि विभूषिते ॥ वालिपुत्राय धृतिमानं गदायां गदे द  
दौ ॥ ७६ ॥ मणिप्रवरजुष्टं मुक्ताहारमनुत्तमं ॥ सीतायै प्रददौ रामश्चंद्ररश्मि समप्रभं ॥ ७७ ॥ अरजे वाससी दिव्ये शुभान्याभरणा  
नि च ॥ अवेक्षमाणा वैदेही प्रददौ वायुसूनवे ॥ ७८ ॥ अवमुच्य आत्मनः कंठाद्वारं जनकनंदिनी ॥ अवैक्षत हरीन्सर्वाभर्तारं च मुहुर्मुहुः  
॥ ७९ ॥ तामिगितज्ञः संप्रेक्ष्य बभाषे जनकात्मजाम् ॥ प्रदेहि सुभगे हारं यस्य तुष्टासि भामिनि ॥ ८० ॥ अथ सावायुपुत्राय तं हारमसि  
ते क्षणा ॥ ८१ ॥ तेजोधृतिर्यशोदाक्ष्यं सामर्थ्यं विनयोनयः ॥ पौरुषं विक्रमो बुद्धिर्यस्मिन्नेतानि नित्यदा ॥ ८२ ॥ हनूमांस्तेन हारेण शुश्रु  
भेवानरर्षभः ॥ चंद्रांश्च यगौरेण श्वेताभ्रेण यथा चलः ॥ ८३ ॥ सर्वेवानरवृद्धाश्च ये चान्ये वानरोत्तमाः ॥ वासोभिर्भूषणैश्चैव यथार्हं प्र  
तिपूजिताः ॥ ८४ ॥ विभीषणोऽप्यसुग्रीवो हनूमा जंबवांस्तथा ॥ सर्वे वानरमुख्याश्च रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ ८५ ॥ यथार्हं पूजिताः सर्वे  
कामैरत्नैश्च पुष्कलैः ॥ प्रहृष्टमनसः सर्वे जग्मुरेव यथागतं ॥ ८६ ॥ ततो द्विविदमैदाभ्यां नीलाय च परंतपः ॥ सर्वान्कामगुणान्वीक्ष्य प्र  
ददौ वसुधाधिपः ॥ ८७ ॥ दृष्ट्वा सर्वे महात्मानस्ततस्ते वानरर्षभाः ॥ विस्तृष्टाः पार्थिवेद्रेण किष्किंधां समुपागमन् ॥ ८८ ॥

अथ यत्र हनूमति नित्यदानित्यं आर्षोदाप्रत्ययः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ कामैः सकृच्चंदनान्नपानाद्यैः ॥ ८६ ॥ वीक्ष्य मैदद्विविदनीलान् दृष्ट्वा तेभ्यः सर्वान्काम  
गुणान् अत्युत्तमात्रलादीन्ददौ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

यु० का०

॥ २४५ ॥